ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

«ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ»

Ἰδιαιτέραν χαρὰν ἐπροξένησεν εἰς τὴν πόλιν μας ἡ εἴδησις ὅτι οἱ διευθυνταὶ τῆς ἑταιρίας «ΠΕΙΡΑΪΚΗ—ΠΑΤΡΑΪΚΗ», μνήμονες τῆς ἐνισχύσεως ἧς ἔτυχον κατὰ τὰ πρῶτα των βήματα εἰς τὰς Πάτρας, ἀπεφάσισαν νὰ ἱδρύσουν ἐδῶ τὸ νέον μεγάλο ἐργοστάσιον βαμβακερῶν ὑφασμάτων, διὰ νὰ ἀνταποδώσουν ὑπὲρ τῶν Πατρῶν τὴν ὀφειλομένην εὐγνωμοσύνην. Τὸ νέον ἐργοστάσιον μέλλει νὰ δώσῃ σημαντικὴν ἀναζωογόνησιν εἰς τὴν πόλιν μας καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι πάντες οἱ ἁρμόδιοι θὰ παράσχουν ὅλας τὰς ἀναγκαίας διευκολύνσεις ἵνα ἀνεγερθῇ τὸ ταχύτερον.

Η ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ

Πάλιν ἡ ἐθνοκαπηλεία ἐν δράσει. Καὶ ἐπέτυχεν—ἴσως προσωρινῶς, ἴσως ὅμως καὶ ὁριστικῶς—νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐκλογὴν ὡς ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἀεροπορίας τοῦ ὑποπτεράρχου Δούκα, ὁ ὁποῖος ἦτο ὁ μᾶλλον ἐνδεδειγμένος, διότι εἶναι ὁ ἀρχαιότερος ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ΣΧΟΛΗΣ ΙΚΑΡΩΝ καὶ ἦτο καιρὸς νὰ περιέλθῃ ἡ ἡγεσία τοῦ ὅπλου εἰς τοὺς Ἰκάρους καὶ ὄχι εἰς ἀξιωματικοὺς ἀρίστους μέν, ἀλλὰ προερχομένους ἐξ ἄλλων ὅπλων. Ποῖον δὲ τὸ ἀμάρτημα τοῦ ὑποπτεράρχου Δούκα; Ὅτι ἐν ἔτει 1943 ἔγραψε μίαν ἔκθεσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐδίδε πληροφορίας, μᾶλλον εὐμενεῖς, περὶ τῆς τότε δράσεως τοῦ ΕΑΜ, ὅταν δηλ. ἀκόμη δὲν εἶχον ἐκδηλωθῆ αἱ ἐσωτερικαὶ ἐν Ἑλλάδι ἀντιθέσεις καὶ ὅταν οἱ Σύμμαχοι περιέβαλλον τὴν ὀργάνωσιν αὐτὴν μὲ πᾶσαν ἐνίσχυσιν ἠθικὴν καὶ ὑλικήν. Ἐρωτῶνται ὅμως οἱ ἐθνοκάπηλοι καὶ καλοῦνται ν' ἀπαντήσουν: Διατί θέλουν νὰ κρίνουν τὸν κ. Δούκαν ἐκ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ 1943 καὶ ὄχι ἐκ τῆς 12ετοῦς δράσεώς του ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβε πέντε προαγωγὰς καὶ ἔφθασεν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑποπτεράρχου; Καὶ ἐὰν κριτήρια εἶναι ὄχι ἡ δράσις μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, ἀλλὰ παλαιότεραι δοξασίαι, τότε πῶς ἔλαβον μέρος εἰς τὴν κυβέρνησιν καὶ δὴ ὡς ὑφυπουργὸς Στρατιωτικῶν ὁ κ. Δημάρατος, ὅστις ὑπῆρξε μέραρχος τοῦ ΕΛΑΣ; Καὶ πῶς ἀκόμη ὑπῆρξε μέλος εἰς τὴν κυβέρνησιν ὁ ὑπουργὸς Ἐργασίας κ. Γονῆς, ὅστις ἦτο κάποτε μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κομμουνιστικοῦ κόμματος; Ἀλλὰ καὶ πῶς μένει εἰς τὴν κυβέρνησιν καὶ δὴ ὡς ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης ὁ κ. Κανελλόπουλος, ἐκφρασθεὶς ὑπὲρ τοῦ ΕΑΜ πολὺ θερμότερον τοῦ ἤδη κατηγορουμένου κ. ὑποπτεράρχου; Δὲν ἀντιλαμβάνονται οἱ ἐθνοκάπηλοι ὅτι μὲ τὴν μονομερῆ πολεμικήν των — ἀβάσιμον, ἄλλως τε — ἀποκαλύπτουν ὅτι κινοῦνται μόνον ἀπὸ ταπεινὰ προσωπικὰ ἐλατήρια.

ΕΑΜ ΚΑΙ ΕΔΑ

Κατηγορεῖται, λοιπόν, ὁ ὑποπτέραρχος κ. Δούκας ὅτι τὸ 1943 ἐὰν κατώρθωσε νὰ διαγνώσῃ τοὺς σκοποὺς τοῦ ΕΑΜ, ὥστε ν' ἀποφύγῃ τὸν χαρακτηρισμόν του ὡς ὀργανώσεως ἀντιστάσεως «δυναμένης νὰ προσφέρῃ πολλὰ εἰς τὸν Συμμαχικὸν ἀγῶνα». Τότε, τί θὰ ἔπρεπε νὰ λεχθῇ διὰ τὸν Στρατάρχην Πρωθυπουργόν, ὅστις, τὸ 1954, ἐξεφράσθη περὶ τῆς ΕΔΑ ὡς ὀργανώσεως ἀσχέτου πρὸς τὸ Κομμουν. κόμμα;

ΔΥΟ ΠΑΡΑΣΗΜΑ

Ἐπεκρίθη ἀκόμη ἀπὸ τὴν ἐθνοκαπηλείαν καὶ ὁ Βασιλεὺς διότι ἀπένειμε παράσημα εἰς τὸ καλλιτεχνικὸν ζεύγος Κατίνας Παξινοῦ—Ἀλέκου Μινωτῆ, οἱ ὁποῖοι ἐτίμησαν τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ ἤδη ἐπανῆλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Κρατικῆς σκηνῆς. Παρουσιάσθη ὁ Βασιλεὺς ὡς παρασημοφορῶν... Ἐαμίτας. Οἱ ἐθνοκάπηλοι ξεχνοῦν ὅτι τίποτε ἐὰν κάμνει ὁ Βασιλεὺς χωρὶς τὴν ἔγκρισιν τῆς ὑπευθύνου κυβερνήσεως καὶ ὅτι εἰδικῶς τὰ παράσημα ἀπονέμονται κατόπιν εἰσηγήσεως τῆς Κυβερνήσεως. Δεύτερον, κατ' οὐσίαν, ὁ Στρατάρχης παρασημοφορεῖ τοὺς... Ἐαμίτας;

ΚΩΝΣΤ. ΛΕΩΝ

Μὲ τὸν θάνατον τοῦ Κων. Λέοντος ἐξέλιπε μία ἀπὸ τὰς διακεκριμένας μορφὰς τοῦ δικηγορικοῦ κόσμου τῶν Πατρῶν. Ἀλλ' ἐπίσης ἐξέλιπεν ἕνας σεμνός, ἀλλὰ σταθερὸς μαχητὴς τῶν δημοκρατικῶν ἰδεωδῶν. Ὁ Κων. Λέων πρωτοστατήσας εἰς τὴν ἵδρυσιν Δημοκρατικοῦ Συλλόγου ἐν Πάτραις—μὲ πανελλήνιον ἀρχηγὸν τὸν Νικόλαον Πλαστήραν—ὑπῆρξεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν πιστὸς συνεργάτης τοῦ ἀρχηγοῦ, τὸν ὁποῖον ἠκολούθησε καὶ εἰς τὴν ἵδρυσιν τοῦ πολιτικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ΕΠΕΚ, ἐκλεγεὶς καὶ διατηρήσας μέχρι τοῦ θανάτου του τὸ ἀξίωμα τοῦ προέδρου τῆς διὰ τὸν νομὸν Ἀχαΐας διοικούσης ἐπιτροπῆς τοῦ κόμματος. Βαρεῖα καὶ εἰσέτι ἀνίατος ἀσθένεια ἔκαμψε τὸν ἀγωνιστὴν καὶ ἐστέρησε τὸν δημοκρατικὸν κόσμον ἑνὸς ἠγετικοῦ στελέχους. Ἡ «ΗΜΕΡΑ», τῆς ὁποίας ὁ ἐκλιπὼν ὑπῆρξε καὶ τακτικὸς συνεργάτης, μετέχει ὁλοψύχως εἰς τὸ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ του πένθος καὶ συλλυπεῖται τοὺς οἰκείους του.

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὑπεσχέθη εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον κ. Μακάριον ὅτι ἡ κυβέρνησίς του θὰ ἐπαναφέρῃ τὸ Κυπριακὸν ζήτημα καὶ κατὰ τὴν προσεχῆ γενικὴν συνέλευσιν τοῦ ΟΗΕ. Μὲ ποῖα ὅμως νέα ἐπιχειρήματα; Μόνον μία ἀλλαγὴ καταστάσεως θὰ ἀναγκάσῃ τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη νὰ ἐπανασυζητήσουν. Καὶ τοιαύτη ἀλλαγὴ εἶναι δυνατὸν νὰ προκύψῃ μόνον ἐὰν πραγματοποιηθῇ ἡ δήλωσις τοῦ κ. Μακαρίου ὅτι ὁ ἀγὼν θὰ μεταφερθῇ εἰς τὴν Κύπρον.

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΙ

Κατὰ τοὺς Σοβιετικοὺς ἐπιστήμονας, οἱ ὁποῖοι ἔκαμαν ἐφέτος προφητείας τόπου Ἰουλίου Βέρν, οἱ ἄνθρωποι τοῦ ἔτους 2.000 μ. Χ. θὰ ζοῦν 150 χρόνια καὶ χωρὶς ν' ἀσπρίζουν τὰ μαλλιά τους, τὰς δὲ ἐργασίας θὰ ἐκτελοῦν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, μηχανικὰ ρομπὸτ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀνθρώπων. Φυσικά, ὅλα αὐτὰ εἶναι πιθανά, ἐὰν δὲν χρησιμοποιηθοῦν αἱ βόμβαι ἀτόμου καὶ ὑδρογόνου...

ΣΥΝΘΗΚΑΙ

Ἐνῶ ἀκόμη συνεχίζετο ὁ πόλεμος ἐναντίον τῆς Χιτλερικῆς Γερμανίας, τὸ 1942 καὶ τὸ 1943, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία συνήψαν ἀπὸ μίαν συνθήκην μετὰ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Συνθήκην φιλίας, συμμαχίας καὶ μὴ ἐπιθέσεως ἢ συμμετοχῆς εἰς συνασπισμὸν στρεφόμενον ἐναντίον ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων. Τώρα ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ἀπειλεῖ νὰ καταγγείλῃ τὰς συνθήκας αὐτάς, ἐὰν ἐπικυρωθοῦν αἱ συμφωνίαι τῶν Παρισίων περὶ ἐξοπλισμοῦ τῆς Δυτικῆς Γερμανίας. Οἱ διπλωμάται παρουσιάζονται—χωρὶς νὰ εἶναι — ἀφελεῖς. Διότι, ἡ ἀτμόσφαιρα τοῦ 1942 καὶ 1943 δὲν ὑπάρχει πλέον. Καὶ αἱ συνθῆκαι ἔχουν χάσει τὴν βάσιν των, ἀφοῦ οἱ πρώην σύμμαχοι τελοῦν εἰς κατάστασιν ψυχροῦ πολέμου. Καὶ τὸ γνωρίζουν ὅλοι. Ἐν τούτοις ἐπισείουν ὡς ἀπειλὴν τὴν καταγγελίαν συνθηκῶν συμμαχίας, αἱ ὁποῖαι οὐσιαστικῶς ἔπαυσαν νὰ ὑπάρχουν ἀφότου οἱ νικηταὶ τῆς Γερμανίας ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὸ ἔδαφός της καὶ περιεχαρακώθησαν ὡς νέοι ἀντίπαλοι.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

ΟΛΙΓΩΤΕΡΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙ ΤΟ 1954

Ἡ Δημοτικὴ Βιβλιοθήκη Πατρῶν ἤρχισε ἐπαναλειτουργοῦσα ὡς γνωστόν, ἀπὸ τῆς 30ῆς Νοεμβρίου 1947, περιλαμβάνουσα περὶ τοὺς 37.000 τόμους. Κατὰ τὰ ἐπακολουθήσαντα ἔτη, παρουσίασε τὴν κάτωθι κίνησιν.

Εἰσοχθέντα βιβλία καὶ περιοδικὰ ἐκ δωρεῶν καὶ ἀγορῶν:

1948	460
1949	684
1950	965
1951	809
1952	1148
1953	1386
1954	2288

Ἀριθμὸς προσελθόντων ἀναγνωστῶν:

1948	10345
1949	8024
1950	9046
1951	13964
1952	17905
1953	19683
1954	18055

Τιμητικὴ διάκρισις

Ἀπὸ τὰ «Νέα» τῆς Ἰθάκης, παραλαμβάνομεν τὰ κάτωθι:

«Παρὰ τοῦ ὑπὸ τὴν Ἐπίτιμον Προεδρίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Ἱνστιτούτου Ἀξιοποιήσεως τῶν Πλουτοπαραγωγικῶν Πηγῶν τῆς Ἑλλάδος ἀπενεμήθη Δίπλωμα δημιουργικῆς δράσεως μετὰ μεταλλίου χρυσοῦ πρὸς τὸν κ. Ἀλέκον Δεσποτόπουλον διὰ τὴν ὑπερπεντηκονταετῆ χρηστὴν καὶ εὐδόκιμον ἄσκησιν τῶν Δημοσίων λειτουργημάτων.

Ὡς γνωστὸν ὁ κ. Δεσποτόπουλος ἀσκήσας καὶ τὸ λειτούργημα τοῦ Ἐπάρχου Ἰθάκης ἀπὸ τῆς ἀνασυστάσεως τοῦ Ἐπαρχείου κατὰ τὸ ἔτος 1947 μέχρι τῆς καταργήσεως αὐτοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1949, ἀφῆκε τὰς ἄρίστας ἀναμνήσεις διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν Ἐπαρχιακῶν καθηκόντων του».

ΔΗΜΟΣ ΠΑΤΡΕΩΝ

—Δημοπρασία

Ἐκτίθεται εἰς φανερὰν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐνοικίασις τοῦ τέλους Διαμονῆς παρεπιδημούντων καὶ ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων λογαριασμῶν ὑπὸ τῶν Ξενοδοχείων ὄντων ἀπὸ Β' κατηγορίας καὶ ἀνώ ὡς καὶ τῶν ἀνηκόντων εἰς αὐτὰς κατηγορίας Ἑστιατορίων, Μπάρ, Οἰνομαγειρείων πολυτελείας καὶ κέντρων διασκεδάσεως, τὴν 15ην τρέχοντος μηνὸς Ἰανουαρίου ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11 1)2—12ην μεσημβρινὴν εἰς τὸ Δημαρχιακὸν κατάστημα καὶ ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς.

Ὅροι κλπ. εἰσὶν κατατεθειμένοι εἰς τὸ Γραφεῖον Δημοτικῶν Προσόδων.

Ὁ Δήμαρχος
Β. Θ. ΡΟΥΦΟΣ

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ-ΒΙΟΤΕΧΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ ἔτους 1954 ἐξεδόθη ἀπολογισμὸς τῆς δράσεως τῆς διοικήσεως τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν.

Σήμερον τὰ διαθέσιμα τοῦ Ταμείου εἰς ρευστὸν ἐνεργητικὸν ἀνέρχονται εἰς δραχμὰς 37.000.000 περίπου, ἡ ἀξία κτήσεως τῶν χρηματογράφων εἰς δραχμὰς 2.542.000 ἡ δὲ τρέχουσα ἀξία αὐτῶν εἰς δρχ. νέας 3.071.000, ἤτοι ἐντὸς τῆς διετίας ἐσημειώθη αὔξησις εἰς μὲν τὰ ρευστὰ διαθέσιμα κατὰ 26.500.000 δρχ. περίπου, εἰς δὲ τὰ χρηματόγραφα κατὰ 2.500.000 δραχ. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι κατὰ τὸ διάστημα 1952—54 ἡ Διοίκησις τοῦ Ταμείου προέβη εἰς τὴν ἀγορὰν 300 νέων Μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν τομέα τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Ὀργανισμοῦ ἐσημειώθη ἀξιόλογος ἐξέλιξις ἐντὸς τῆς διετίας ταύτης. Ἐκτὸς τῶν ὑφισταμένων 3 ἀκινήτων ἐν Ἀθήναις, τὸ Ταμεῖον προέβη κατὰ τὸ λῆγον ἔτος ἀφ' ἑνὸς εἰς τὴν ἀγορὰν ἀκινήτου ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀξίας 280.000 νέων δραχμῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἔλαβε ἀπόφασιν διὰ τὴν ἐπίσης; ἀγορὰν ἀκινήτων εἰς τὰς πόλεις Πειραιῶς, Βόλου, Ἡρακλείου, Πατρῶν, Καλαμῶν, Ἰωαννίνων καὶ Καβάλας, δι' ὃν σκοπὸν ἀπεδεσμεύθησαν ἢ ἀποδεσμεύονται ἐντὸς τῶν ἡμερῶν παρὰ τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς κεφάλαια ἐν συνόλῳ δραχ. 2.000.000 περίπου. Τὰ ἀκίνητα ταῦτα προορίζονται διὰ τὴν στέγασιν τῶν κατὰ τόπους ὑπηρεσιῶν τοῦ Ταμείου.

Τὸ ποσοστὸν δαπανῶν διοικήσεως διὰ μὲν τὸ 1951 ἦτο 17ο)ο ἐπὶ τῶν ἐσόδων καὶ τὸ 1952 ἀνῆλθεν εἰς 19ο)ο, κατὰ τὸ ἔτος 1953 ὑπεβιβάσθη εἰς 15,8ο)ο, ἤδη δὲ κατὰ τὴν λήγουσαν χρῆσιν μέλλει νὰ περιορισθῇ εἰς 14ο)ο περίπου.

Ἀντὶ τῶν 25.000 τακτικῶς καταβαλλόντων κατὰ τὸ 1952 ἀνεβιβάσθησαν οὗτοι εἰς 70—75.000. Καὶ ἀντὶ τῶν 26.000.000 δραχμῶν ἐκ καταβολῶν ἠσφαλισμένων εἰσπραχθεισῶν τὸ 1951 καὶ 31.923.000 εἰσπραχθεισῶν κατὰ τὸ 1952, εἰσεπράχθησαν κατὰ μὲν τὸ 1953 δραχμαὶ 46.145.000, ἤδη δὲ κατὰ τὸ κλεῖσιμον τοῦ 1954 κυμαίνονται περὶ τὰ 79.000.000 δρχ.

Ἐκ παραλλήλου ἐσημειώθη αὔξησις τῶν νέων ἐγγραφῶν ἐπαγγελματιῶν καὶ βιοτεχνῶν οἱ ὁποῖοι διέφευγον μέχρι τοῦδε. Οὕτω ἐνῷ κατὰ μέσον ὅρον αἱ προγενέστεραι χρῆσεις ἐνεφάνιζον 8.000 νέας ἐγγραφάς ἐτησίως, τὸ 1953 ἐγένοντο 17.000 τὸ δὲ 1954 22.000 νέαι τοιαῦται.

Εἰς τὸν ἀπολογισμὸν ἀναφέρονται τί συντάξεις παρέχονται σήμερον ὑπὸ τοῦ ΤΕΒΕ εἰς νέας δραχμάς:

ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

Ἔτη ἐπαγγελματικῆς ἀπασχολήσεως	Α' Κλάσις	Β' Κλ.	Γ' Κλ.	Δ' Κλ.	Ε' Κλ.
20	234	293	351	410	468
25	256	330	402	475	548
30	278	466	453	541	628
35	300	402	505	607	710
40	322	439	556	673	790

Ἐπὶ πλέον ἡσύνταξις προσαυξάνεται κατὰ 10 δρχ. διὰ τὸ πρῶτον προστατευόμενον μέλος (σύζυγος, ἀνήλικον τέκνον) καὶ 5 δρχ. δι' ἕκαστον ἑπόμενον καὶ μέχρι 3 κατ' ἀνώτατον ὅριον.

Ἡ σύνταξις λόγῳ θανάτου ἀποτελεῖται ἐκ ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρῳ ποσῶν 80 ο)ο διὰ τὴν χήραν καὶ 20 ο)ο διὰ τέκνον συντρέχον μετὰ τῆς χήρας, εἰς περίπτωσιν δὲ πλειόνων τέκνων ἐπιμερίζεται ἀναλόγως.

Ἡ σύνταξις λόγῳ φυματιώσεως προσαυξάνεται διὰ προσθέτου ἐπιδόματος ἀποθεραπείας δρχ. 100 μηνιαίως.

Συντάξεως λόγῳ γήρατος δικαιοῦνται οἱ ἠσφαλισμένοι οἱ διακόπτοντες τὸ ἐπάγγελμά των μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας των καὶ ἔχοντες 20 ἔτη τοὐλάχιστον ἐπαγγελματικὴν ἀπασχόλησιν, ἐξ ἧς δεκαετῆ ἐν ἀσφαλίσει τοιαύτην ἢ μετὰ συμπλήρωσιν τοῦ 60 ἔτους τῆς ἡλικίας των ἐφ' ὅσον ὁ συντάξιμος χρόνος των εἶναι τοὐλάχιστον 35ετής δηλαδὴ θὰ συμπληρώσουν 25 ἔτη ἐν πραγματικῇ ἀσφαλίσει.

Συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας δικαιοῦνται οἱ καθιστάμενοι ἀνίκανοι διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των λόγῳ οἱασδήποτε ἀσθενείας διαρκείας 6 μηνῶν μετὰ συμπλήρωσιν 10ετοῦς τοὐλάχιστον ἐπαγγελματικῆς ἀπασχολήσεως ἐξ ἧς ἡ πενταετὴς ἐν ἀσφαλίσει.

Οἱ καθιστάμενοι ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν συνεπείᾳ διαίου συμβάντος ἠσφαλισμένοι δικαιοῦνται συντάξεως ἀνεξαρτήτως χρόνου ἐπαγγελματικῆς ἀπασχολήσεως.

Συντάξεως λόγῳ θανάτου συνταξιούχου ἢ ἠσφαλισμένου συμπληρώσαντος 15ετῆ ἐπαγγελματικὴν ἀπασχόλησιν ἐξ ἧς 7ετῆ ἐν ἀσφαλίσει δικαιοῦνται τὰ μέλη οἰκογενείας αὐτοῦ.

Εἰς περίπτωσιν θανάτου ἠσφαλισμένου ἐκ διαίου συμβάντος τὰ μέλη οἰκογενείας αὐτοῦ δικαιοῦνται συντάξεως ἀνεξαρτήτως χρόνου ἐπαγγελματικῆς ἀπασχολήσεως.

Ὁ πρόεδρος τοῦ ΤΕΒΕ τονίζει ὅτι σκοπὸς τῆς διοικήσεως αὐτοῦ εἶναι ἡ ὁλοκλήρωσις καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα τῆς ἀρξαμένης νοσοκομειακῆς περιθάλψεως μὲ ἀπώτερον σκοπὸν τὴν ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ ἐπέκτασιν τῆς ἀσφαλίσεως καὶ εἰς τοὺς ὁπολοίπους τομεῖς, καθὼς καὶ ἡ διαμόρφωσις τῶν χορηγουμένων συντάξεων εἰς ὑψηλότερον ἐπίπεδον, ἀνάλογον πρὸς τὴν θέσιν ἢ ὁ Ἐπαγγελματίας καὶ ὁ Βιοτέχνης κατέχουν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κοινωνίαν, διότι δὲν εἶναι ἀνεκτὸν ὁ ὑπάλληλος ἢ ὁ ἐργάτης του νὰ λαμβάνῃ σύνταξιν μεγαλυτέραν αὐτοῦ τοῦ ἰδίου.

Καρκίνος καὶ καρδιακαὶ παθήσεις προηγοῦνται εἰς τὰ αἴτια θανάτων ἐπίσης καὶ εἰς τὴν πόλιν Πατρῶν

Η ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΟΥ 1954

Ἀπὸ τί πεθαίνει ὁ κόσμος σήμερα; Στὸ ἐρώτημα αὐτὸ εἶναι εὔκολο καθένας μας ν' ἀπαντήσῃ καὶ χωρὶς μάλιστα νὰ παρίσταται ἀνάγκη νὰ καταφύγῃ σὲ στατιστικὲς καὶ ἀριθμούς. Καθημερινά, στὰ χείλη ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ὅταν πρόκειται νὰ μᾶς πληροφορήσουν γιὰ κάποιο θάνατο, βρίσκεται ἡ λέξις «καρκίνος» κι' ἀκόμα πιὸ συχνὰ ἀκούγεται πῶς ὁ τάδε ἢ ὁ δεῖνα «πῆγε ἀπὸ καρδιά».

Εἶναι γεγονὸς ὅτι μεταπολεμικῶς ἔχουν ἐξαπλωθῆ καταπληκτικὰ οἱ ἀσθένειες τῆς καρδιᾶς καὶ τοῦ καρκίνου. Κι' ἄν ἡ ἐπιστήμη ἀκόμα δὲ μπόρεσε νὰ μᾶς πῇ θετικὰ διατί τὸ ἕνα πέμπτον τῶν θανάτων ὀφείλεται στὸν καρκίνο καὶ τὸ ἕνα τέταρτον στὰ νοσήματα τῆς καρδιᾶς, ὅμως εἶναι φανερὸ πὼς ἡ προοδευτικὴ αὐτὴ ἐξάπλωσις τῶν ἀσθενειῶν συμβαδίζει μὲ τὴν βιομηχανικὴν ἐξέλιξιν τῶν λαῶν, τὸ εἶδος τῆς τροφῆς των καὶ γενικώτερα τὸν τρόπο διαβιώσεώς των. Ἐξ ἄλλου, θεωρεῖται βέβαιον ὅτι ὁ πόλεμος ἐπέφερε αὔξησιν τῶν θανάτων ἀπὸ νοσήματα τῆς καρδιᾶς, τὸ ἄγχος, ἡ ἀγωνία, ὁ φόβος, τὸ «σμπαράλιασμα τῶν νεύρων», ποὺ εἶναι ἀπότοκα τοῦ πολέμου, εἶναι ὑπεύθυνα γιὰ τοὺς θανάτους ποὺ ἀποδίδομε συνήθως σὲ συγκοπὴ τῆς καρδιᾶς.

Ὡστόσο, εἶναι πολὺ πιὸ πειστικὴ καὶ προτιμότερη ἡ στατιστικὴ ἀπὸ μίαν ἀόριστη τοποθέτησι τῶν πραγμάτων. Ὅλα δὲ τὰ παραπάνω συμπεράσματα δὲν προέρχονται ἀπὸ ξένες πηγές, οὔτε ἐξάγονται ἀπὸ ἄλλες στατιστικὲς ξένες πρὸς τὴν ἑλληνικὴν πραγματικότητα, ἀλλὰ ἀπὸ μιὰ στατιστικὴ τῶν θανάτων τοῦ ἔτους 1954 τοῦ Ληξιαρχείου τοῦ Δήμου Πατρέων.

Τὸ 1954 στὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τοῦ Δήμου ἐδηλώθησαν 678 θάνατοι ἐπὶ πληθυσμοῦ 90.000 περίπου. Ἡ ἀπογραφὴ τοῦ 1951 ἀνεβάζει τὸν ἀριθμὸ τῶν κατοίκων τῆς πόλεώς μας σὲ 88.811. Μποροῦμε ὅμως χωρὶς ν' ἀπομακρυνθοῦμε ἀπὸ τὰ πράγματα νὰ στρογγυλοποιήσουμε τὸν ἀριθμὸν αὐτό, δεδομένου ὅτι κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἔτη αἱ γεννήσεις ὑπερέβησαν κατὰ πολὺ τοὺς θανάτους.

Ἐκ τῶν 678 αὐτῶν δηλωθέντων θανάτων δημοτῶν, οἱ 316 ἀφοροῦσαν τὸ ἰσχυρὸν φῦλον καὶ 362 τὸ ἀσθενές. Ἐκ πρώτης ὄψεως αἱ γυναῖκες παρουσιάζουν θνησιμότητα μεγαλυτέραν κατὰ 6 ο)ο περίπου ἀπὸ τοὺς ἄνδρες. Ἀλλὰ αὐτὸ μόνον ὡς πρὸς τὸν ἀριθμόν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἡλικία, οἱ ἄνδρες ὑπολείπονται πολὺ τῶν γυναικῶν. Καὶ ἐνῷ ἐκ τῶν 362 μακαριτισσῶν 25 ὑπερέβησαν τὰ 90 χρόνια ἡλικίας, ἐκ τῶν 316 μακαριτῶν μόνον 9 κατώρθωσαν νὰ πατήσουν τὰ 90. Ἔπειτα κανεὶς ἄνδρας δὲν ἀπέκτησε τὸν τίτλο τοῦ αἰωνοβίου ἀπλῶς, δηλαδὴ κανεὶς μακαρίτης δὲν κατόρθωσε νὰ τὰ ἑκατοστήσῃ, ἐνῷ τέσσαρες γυναῖκες ἐκλεισαν ἕνα αἰῶνα καὶ ἄλλες τρεῖς πῆραν τὸ τίτλο τῆς «ὑπεραιωνοβίου», πρᾶγμα ποὺ ἀποδεικνύει ὅτι οἱ γυναῖκες εἶναι «κορακοζῶντες»! Ἀλλὰ ἀξίζει νὰ μνημονεύσουμε ποιές ἦταν οἱ βιβλικὲς αὐτὲς μορφές: Αἱ Παρασκευὴ Παναγιωτακοπούλου, Ἑλένη Γιατρᾶ, Διαμαντούλα Παπαναστασίου καὶ Γεωργία Κοκοβίκα, ἀπεχώρησαν «τοῦ κόσμου τούτου», ἀφοῦ ἔκλεισαν τὰ 100. Ἡ Ἑλένη Ντρίζη ἔφθασε στὰ 105, ἡ Εὐσταθία Παναγοπούλου στὰ 107 καὶ ἡ Κωνσταντίνα Χρυσανθοπούλου στὰ 110! Ἡ τελευταία αὐτὴ ἔτρεξε τὰ 110... ἀλλὰ ἄνευ ἐμποδίων!

Ἀλλὰ ἄς δοῦμε τώρα τὴν αἰτίαν τῶν 678 αὐτῶν θανάτων. Καὶ πρῶτα—πρῶτα ἀπὸ παθήσεις τῆς καρδιᾶς; πέθαναν 165 ἐκ τῶν ὁποίων 84 γυναῖκες καὶ 81 ἄνδρες.

Κυριώτερα καρδιακὰ νοσήματα ποὺ ἀναφέρονται, εἶναι ἡ μυοκαρδῖτις καὶ στένωσις στεφανιαίας ἀρτηρίας καθὼς καὶ καρδιακὴ ἀνεπάρκεια. Ἐννοεῖται ὅτι οἱ θάνατοι, τουλάχιστον οἱ πιὸ πολλοί, ἐπήρχοντο ἀπὸ συγκοπή. Ἀπὸ καρκίνο ἀπέθαναν 72 γυναῖκες καὶ 41 ἄνδρες, ἐν ὅλῳ 113. Σύνολον δὲ θανόντων ἀπὸ νοσήματα καρδιᾶς καὶ καρκίνου 278 ἢ τὰ 40,71 τοῖς ἑκατὸν τοῦ συνόλου τῶν θανάτων! Κατόπιν ἀκολουθοῦν θάνατοι ἐξ ἐγκεφαλικῆς συμφορήσεως, οὐραιμιῶν, νεφρικῶν παθήσεων, φυματιώσεως κλπ.

Ἡ μεγαλυτέρα θνησιμότης ἀνδρῶν παρατηρεῖται μεταξὺ τῶν 50—70 καὶ γυναικῶν μεταξὺ τῶν 65—85. Οἱ περισσότεροι θάνατοι ἐκ καρκίνου συμβαίνουν μετὰ τὰ 50 χρόνια ἡλικίας καὶ ἐκ παθήσεων τῆς καρδιᾶς ἀπ' τὰ 40 κι' ἀπάνω. Ὑπάρχουν περιπτώσεις θανόντων ἀπὸ συγκοπὴν καρδίας εἰς ἡλικίαν 30 καὶ 35 ἐτῶν, ὅπως ὑπάρχει καὶ μία περίπτωσις θανάτου ἐκ καρκίνου εἰς ἡλικίαν 19 ἐτῶν!

Αὐτὴ εἶναι ἡ θλιβερὰ στατιστικὴ ποὺ ἐξάγεται ἀπὸ τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τοῦ Δήμου Πατρέων γιὰ τὸν χρόνο ποὺ πέρασε. Καὶ δὲν εἶναι, βέβαια τόσον ὁ ἀριθμὸς ποὺ ἐμβάλλει εἰς ἀνησυχίας, διότι 678 θάνατοι τὸ 1954 μπροστὰ σὲ 1874 γεννήσεις στὸ ἴδιο ἔτος ἀποδεικνύουν μικρὰν θνησιμότητα, ἀλλὰ τὸ ποσοστὸν τῶν θανάτων ἐκ νοσημάτων τῆς καρδιᾶς καὶ καρκίνου ποὺ ὑπερέβη τὰ 40ο)ο.

Τὰ προπολεμικὰ τὰ χρόνια ὁ κοσμάκης πέθαινε ἀπὸ μιὰν ἁπλῆ γριπποῦλα, ἐνῷ ἡ πνευμονία καὶ ὁ τύφος ἔστελνε τοὺς ἀνθρώπους κατ